

ВІТАЛІЙ МИЩЕНКО:

«Ми разом куємо одне-єдине, чого найбільше прагнемо всією громадою, – нашу перемогу!»

5

НАВЧАЛЬНИЙ РІК У ШКОЛАХ ГРОМАДИ ЗАВЕРШИТЬСЯ В РІЗНИЙ ЧАС

2

У РЕШЕТИЛІВЦІ ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЛІКВІДАТОРІВ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ ТРАГЕДІЇ

2

РешетилівщинаUA

#17(207) від 28 квітня 2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

ЖИТЕЛІ ГРОМАДИ
ПЕРЕДАЛИ ПАРТІЮ
ВЕЛИКОДНІХ ПАСОК
УКРАЇНСЬКИМ
ЗАХИСНИКАМ
ТА ПЕРЕСЕЛЕНЦЯМ

2

РЕШЕТИЛІВСЬКИЙ
ЦЕНТР ТУРИЗМУ
ВІДНОВИВ ЗАНЯТТЯ

4

МАРИНА КІСЕНКО:

«Коли руйнування
і біль перемагає
краса – це і є елемент
спротиву злу»

9

ДВА МІСЯЦІ НАРОДНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ ВІЙНИ

У одному зі своїх інтерв'ю радник Офісу президента Олексій Арестович якось сказав, що Україна воює із сатанізмом у чистому вигляді. Минулого тижня вся країна переконалася, що слугам сатани не обов'язково мати роги, копита та хвости. Зло має цілком людську подоби, носить форму російської армії й керується кривавим карликом у кремлі чи, точніше, з бункера десь з-під уральських гір.

Як свідчить історія, навіть у Першу світову війну на фронті оголошували перемир'я напередодні Різдва, що вважається одним із найбільших свят у Західному світі. Натомість у XXI столітті країна, котра била себе п'яткою в груди, волаючи, що вона ледь не головна захисниця православ'я, у найсвітліше свято усього християнського світу відмовилася від Великоднього перемир'я. Натомість рашистські солдати приготували для

мирних українців новітні «пасхалки», цинічно пишучи на снарядах, що спрямували потім на мирні міста та бойові позиції наших захисників, великодні вітання «Христос Воскрес».

Про те, як вітали рашистські єдиновірці з Великоднем, велику прес-конференцію Володимира Зеленського, руські «пасхалки» для мешканців Полтавщини і два місяці війни детальніше читайте на 6-ій сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатний індекс —
60841
(24 грн на місяць)

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

У Решетилівці вшанували пам'ять ліквідаторів Чорнобильської трагедії

36 років тому відбулась найбільша техногенна катастрофа в історії людства — вибух на Чорнобильській атомній електростанції. Трагедія 1986 року змінила життя цілого покоління, забрала життя тисяч людей та вплинула на життя мільйонів.

26 квітня, у роковини Чорнобильської трагедії, в місті Решетилівка відбулося покладання квітів до пам'ятного знаку «Чорнобильцям», що розташований у нашому місті по вул. Шевченка. Захід відбувся в обмеженому колі осіб через ситуацію в країні.

Віддати шану землякам, котрі боролися з ядерною катастрофою, прийшли представники міської влади, ліквідатори на чолі з головою

громадської організації «Союз Чорнобиль» Станіславом Оверченко, родичі ліквідаторів, яких уже немає з нами.

Усіх, хто не дожив до наших днів вшанували хвилиною мовчання, а до підніжжя пам'ятника поклали квіти.

Нині на території Решетилівської громади проживають близько 100 чорнобильців. Але з кожним роком «їх ряди рідіють».

Вибух на Чорнобильській атомній електростанції спричинив соціально-екологічну катастрофу глобальних масштабів. Ця катастрофа вважається найбільшою за всю історію ядерної енергетики як за кількістю загиблих і потерпілих від її наслідків людей, так і за економічним

збитком. До слова, аварія на ЧАЕС — це один із наслідків бездумного правління кремля.

Нині ж російська федерація з початку ескалації цинічно обстрілює територію України, випускаючи ракети в максимально критичній близькості до ядерних об'єктів, чим ставить увесь світ під загрозу чергової ядерної катастрофи. 25 квітня 2022 р. квітня російські крилаті ракети зафіксували над Хмельницькою АЕС, а вранці 26 квітня вони пролетіли на низькій висоті безпосередньо над майданчиком ЗАЕС, де розташовані 7 ядерних установок з величезною кількістю ядерного матеріалу.

Юлія ГРИНЧЕНКО

Жителі громади передали партію великодніх пасок українським захисникам та переселенцям

Напередодні Великодня Решетилівська громада передала партію пасок нашим захисникам, а також вимушеним переселенцям. Майже за тиждень до свята господині розпочали приготування великодніх смаколиків, щоб вчасно передати кількатисячну партію випічки нашим захисникам, цим самим показати свою небайдужість та підтримати тих, хто нині боронить нашу землю. Долучилися до збору великодніх гостинців жителі

Демидівської, Сухорабівської, Покровської, Лобачівської та інших громад.

22 квітня у центрі села Покровське, поблизу адмінбудівлі, відбувся збір та освячення великодніх пасок. Традиційно до випічки прикріпили листівки із мотиваційними побажаннями: «Віriamo в ЗСУ», «Разом до перемоги», «Перемога за нами», а також патріотичні малюнки.

«Дякую всім, хто долучився. Більше 1000 штук були освячені

і поїхали до тих, в кого немає можливості їх спекти. Разом ми сила!» — зазначає староста сіл Покровське, Шкурупії, Кривки, Голуби, Писаренки, Бабичі Андрій Падун.

Подібна акція відбулася і у Лобачівській громаді, де невтомні господині приготували святкову випічку, а діти створили листівки зі словами підтримки для тих, то оберігає нашу країну.

Віта ШАФРОСТ

Напередодні Великодня Решетилівщина підтримала Харків

У четвер, 21 квітня, волонтери відвезли чергову партію гуманітарної допомоги до Харкова. Як і було анонсовано, напередодні світлого свята Великдень невтомні волонтери відвідали постраждалий регіон із традиційною пасхальною випічкою. До приготування смаколиків долучилися і решетилівські господині та передали частинку теплоти і турботи людям, які не мали змоги святкувати Великдень.

«21 квітня усю зібрану допомогу було доставлено жителям Харкова. З цього дня в'їзд до Салтівки, через постійні обстріли, заборонений на період свят, тож нашим волонтерам дуже пощастило встигнути доправити людям продукти перед святом. Безмежно дякуємо за надану допомогу жителям села Кукобівка, також дякуємо за організацію збору Самойленко Світлані, Грицун Катерині, Келенбет Наталії. Велике дякуємо за небайдужість Сніжані Степановій, Аліні Бодні з Решетилівки, Швендіх Олесі з села Колотії, Галині Момот-Рибачик з села Лютівки, родині Філоненко

з Решетилівки. Також велика подяка жителям села Шилівка та Зарівчацькій Тамарі і Оксані Голендеевій з села Паненки. Спасибі Ляшенко Олені. Також велика подяка колективу дитячого садочка і колективу школи села Покровське», — зазначає волонтер Віта Приходько.

Із перших днів війни Решетилівська громада потужно допомагає постраждалим регіонам. По кілька разів на тиждень наші мешканці збирають гуманітарну допомогу та направляють вантажі із життєво необхідними речами до Харкова. За два місяці громада передала кілька сотень кілограмів продуктів харчування, сотні літрів молока, дитячого одягу, теплих речей, засобів гігієни, іграшок для дітей тощо.

Михайло ЧУБ

Навчальний рік у школах громади завершиться в різний час

1 квітня 2022 року Міністр освіти і науки Сергій Шкарлет підписав наказ про затвердження Методичних рекомендацій щодо окремих питань завершення 2021/2022 навчального року, розроблені командою МОН разом із керівниками департаментів освіти і науки обласних військових адміністрацій.

У рекомендаціях ідеться про те, що навчальні заклади мають право самі вирішувати, коли школярі підуть на літні канікули.

Що стосується Решетилівської територіальної громади, то навчальний рік у наших школах не завершиться в єдину дату. Як пояснила начальник міського відділу освіти Алла Костогриз, це зумовлено

тим, що деякі навчальні заклади в різні дати починали і закінчували зимові канікули, до того ж деякі школи або ж окремі класи припиняли навчання у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби.

Наразі школярі навчаються дистанційно, згідно затвердженої програми.

До онлайн-навчання разом з учнями Решетилівщини вже доєдналися 194 дитини переселенців.

За прогнозами, заклади громади мають завершити 2021–2022 навчальний рік не пізніше ніж на початку червня, але є й такі, де літні канікули стартують традиційно — 31 травня.

Юлія ГРИНЧЕНКО

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, у період із 18 по 25 квітня у Решетилівській громаді зареєстрували 47 повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 1 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень. Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам

обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді сталася одна надзвичайна ситуація.

21 квітня на автошляху Київ—Харків поблизу села Глибока Балка загорівся легковий автомобіль Citroen. Загоряння вдалося ліквідувати до прибуття пожежних.

Відбулося засідання виконавчого комітету Решетилівської міськради

27 квітня у Решетилівській міській раді відбулося чергове засідання виконавчого комітету.

Під час роботи члени виконкому заслухали звіт про роботу КНП «Решетилівська центральна лікарня Решетилівської міської ради Полтавської області» за 2021 рік та I квартал 2022 року, а також звіт про стан роботи зі зверненнями громадян за I квартал 2022 року. Як зазначила начальник відділу організаційно-інформаційної

роботи, документообігу та управління персоналом Оксана Мірошник усі звернення, що надійшли протягом I кварталу 2022 року, були розглянуті виконавцями в терміни, визначені чинним законодавством. На 55 заяв надано аргументовані відповіді, ще 2 заяви знаходяться на стадії розгляду.

Також на засіданні схвалили питання про надання соціальних послуг Центром надання соціальних послуг

Решетилівської міської ради. Рішенням виконавчого комітету на обслуговування візьмуть ще 13 осіб Решетилівської територіальної громади.

Окрім інших питань затвердили висновок щодо доцільності позбавлення батьківських прав, про надання статусу дитини-сироти, про видалення зелених насаджень на території м. Решетилівка та селища Покровське.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Великодні свята пройшли у громаді спокійно і без пригод

24 квітня християни східного обряду відзначали Воскресіння Ісуса Христа. На Великдень місцева влада, обласна військова адміністрація закликали громадян провести цей день в колі сім'ї, обмежити відвідування культових споруд, а також не відвідувати лісові масиви та узбережжя річок.

Загалом у Решетилівській громаді Великодні свята пройшли спокійно. У храмах міста, дотримуючись обмежень, все ж проводили освячення святкових кошиків. Звісно, цьогоріч вірян було набагато менше, адже багато людей боялися провокацій рашистів проти мирного населення.

Готуючись до найсвітлішого свята в році, Решетилівська громада об'єдналася, щоб наші захисники, волонтери і громадяни, котрим довелося залишити свої домівки, тікаючи від війни, не залишилися без великоднього хліба.

Зокрема, на Решетилівщині родини військовослужбовців, які захищають Україну від російської навали, внутрішньо-переміщені особи,

даруємо паски жителям Решетилівської громади. Цього року і кількість, і географія значно збільшилися. 3000 штук для земляків, військових, вимушених переселенців та жителів Охтирської та Тростянецької громад Сумщини вже роздано. Допомагайте один одному! Все буде Україна!», — написав у соцмережі Олександр Біленький.

Крім того, великодній хліб для дітей переселенців, які живуть у селі Сухорабівка спекли працівники місцевого дитсадку «Пролісок». Смачними пасочками малечу пригощали під час майстер-класів з писанкарства та туристичного івенту, який у старостаті провели напередодні Великодня.

Паски для захисників випікали й господині інших населених пунктів нашої громади.

А вихованці Потічанської школи створили для захисників великодні листівки з побажанням перемоги, добра, віри і якнайшвидшого повернення до рідних домівок.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Переселенцям та місцевим мешканцям, які мають дітей до трьох років, надають допомогу

Минулого тижня Решетилівська міська рада повідомила, що нині завдяки підтримці діаспори є можливість надавати допомогу не тільки внутрішньо переміщеним особам, а й мешканцям Решетилівської громади, що опинилися в складних життєвих обставинах і мають діток до 3-х років. Для отримання допомоги необхідно заповнити заявку за наступним посиланням: <https://bit.ly/3JZs7cN>. Допомога буде надаватися винятково жителям Решетилівської громади за наявності паспорта,

свідоцтва про народження дитини та відповідних до категорії документів.

У електронній формі необхідно вказати: прізвище, ім'я по батькові; місце реєстрації (назва населеного пункту, вулиця та номер будинку); мобільний телефон для зв'язку; статус сім'ї (одинок мати, багатодітна сім'я, малозабезпечена сім'я, сім'я військовослужбовця, ВПО, сім'я, що виховує дитину з інвалідністю); вказати вік дитини; обрати розмір підгузок, вказати назву молочної

дитячої суміші, а також відмітити, які необхідні засоби для немовлят (пляшечка для годування, силіконова соска тощо).

Після опрацювання заявки, з кожним, хто заповнив електронну форму, зв'яжеться спеціаліст відділу соціального захисту населення Решетилівської міської ради. Завдяки підтримці команди «Громада Українців Тюрінгії» є змога допомагати тим, хто опинився у скрутному становищі та потребує підтримки.

Віктор БІЛОКІНЬ

Коротко про головне

Добровольці територіальної оборони отримують статус УБД

Добровольці територіальної оборони, утвореної громадою, отримують статус учасника бойових дій.

Право на відповідний статус, зокрема, матимуть: добровольці Сил Територіальної оборони ЗС України; особи зі складу добровольчого формування територіальної громади; особи зі складу громадського формування з охорони громадського порядку й державного кордону; особи, які брали участь у заходах, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави внаслідок військової агресії російської федерації проти України. Ці ж категорії громадян матимуть право на статус осіб з інвалідністю внаслідок війни та відповідні пільги.

Місцевих жителів учергове закликали не спалювати рослинність

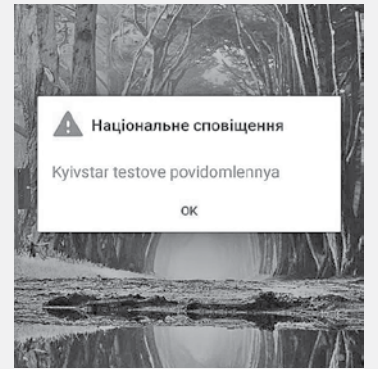
Рятувальники Решетилівської ДПРЧ-10 продовжують проводити роз'яснювальну роботу з населенням з метою попередження пожеж в природних екосистемах.

Представники особового складу Полтавського районного управління ГУ ДСНС України у Полтавській області поспілкувався з мешканцями територіальних громад Полтавського району. Під час бесід фахівці Служби порятунку «101» закликали не спалювати суху рослинність або її залишки та роз'яснили, що за такі дії передбачена відповідальність, а також нагадали про заборону відвідувань лісових масивів і лісопаркових зон.

Українців по-новому сповіщатимуть про надзвичайні ситуації

Це робитимуть мобільні оператори.

Державна служба України з надзвичайних ситуацій спільно з мобільними операторами «Київстар», «Vodafone», «lifecell» тестують систему екстрених оповіщень населення з використанням технології Cell broadcast.

Зазначається, що таке оповіщення використовуватиметься для оперативного інформування населення про загрозу виникнення надзвичайних ситуацій або інших небезпечних подій та послідовності дій у цих ситуаціях.

У Держспецзв'язку зазначили, що протягом періоду тестувань на екрані телефону абонентів мобільних операторів «Київстар», «Vodafone», «lifecell» можуть з'являтися повідомлення над усіма програмами або заблокованим екраном, яке буде супроводжуватися гучним сигналом. Про закінчення тестового періоду і запуск системи абонентів буде додатково повідомлено», — додали в повідомленні.

На Полтавщині планують зводити багатоповерхівки для переселенців

Замість модульних будинків на Полтавщині з'являться багатоповерхівки для переселенців. Питання будівництва житла для переселенців в якості тимчасового житла (модульних будинків) на Полтавщині вже не розглядається, — інформували в Полтавській ОВА.

Планують побудувати 3–4 багатоповерхівки. Це 2 тис. квартир середньою площею 50 кв. м., обладнані сантехнікою та меблями.

Додаткові вихідні на травневі свята — скасували

В Україні через воєнний стан скасували додаткові вихідні на травневі свята.

Навесні 2022 року мали стати вихідними днями три понеділки: 25 квітня (перенесення з 24 квітня), 2 травня (перенесення з 1 травня) та 9 травня (святковий день).

Але усі ці дні будуть робочими і оплачуватимуться у звичайному порядку відповідно до статті 6 Закону України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану».

Юлія ГРІНЧЕНКО

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

День Землі: школярі закликали ощадливо використовувати природні ресурси

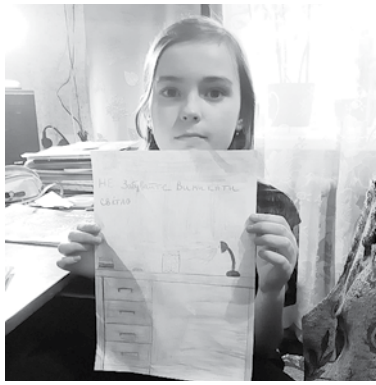
22 квітня в усьому світі відзначали День Землі. Саме в цей день у різних куточках земної кулі небайдужі до екологічних проблем активісти проводять різноманітні акції та заходи, спрямовані на те, щоб у світі стало більше чистоти і відповідальності. Не залишилися осторонь і маленькі екоактивісти Решетилівської громади. Традиційно учні Покровського навчального закладу створили серію агітаційних плакатів, де закликали берегти природні ресурси.

— Гедзь Льоша запропонував провести агітаційну роботу у своєму населеному пункті. Болюбаш Віта, Демиденко Даша, Скрипник Андрій, Подилюк Альона, Миколенко Нікіта, Мацола Добриня, Федінчик Настя, Щемур Поліна і, звичайно ж, сам автор ідеї, підтримали цю ідею. Вони створили

агітаційні плакати з закликом «ощадливо використовувати енергію та ресурси», — зазначає вчитель початкових класів Покровського навчального закладу Аліна Перепелиця.

За її словами, діти розробили цілий спектр порад, які допоможуть заощаджувати ресурси.

— Вимикайте світло, коли йдете з кімнати, використовуйте енергоефективну техніку, встановіть енергозберігаючі лампи, встановіть світлорегулятори і датчики, які автоматично вмикають та вимикають освітлення при появі людини, правильно експлуатуйте холодильник (не забувайте його розморожувати, не ставте гарячі страви), електрочайник (кип'ятить лише стільки води, скільки вам потрібно цього разу), електроплиту, кондиціонер, використовуйте

пральні і посудомийні машини в режимі повного завантаження, вимикайте електроприлади, якими не користуєтеся. Легко, правда ж? Навіть діти на уроці сказали, що це правила надзвичайно легкі, але і надзвичайно важливі!» — резюмувала Аліна Перепелиця.

Маленькі екоактивісти щороку влаштовують подібні акції, щоб достукатися до громади і спонукати до економії ресурсів. Дуже важливо, що діти не лише проводять інформроботу серед населення, а й самі дотримуються цих правил та прищеплюють корисні звички у своїх родинях.

Михайло ЧУБ

Для дітлахів, які тимчасово проживають у громаді, влаштували заняття у мотузковому парку

У четвер, 21 квітня, за підтримки Решетилівської міської ради, Центр туризму розгорнув імпровізований мотузковий парк у селі Сухорабівка. На території школи відбувся майстер-клас для дітей, які тимчасово проживають у нашій громаді. Понад десять дітей активно провели дозвілля на свіжому повітрі. До заходу також приєдналося кілька місцевих школярів.

«Трішки розбавили будні наших гостей, — дітей з районів бойових дій, що разом з батьками проживають тимчасово в Сухорабівці, та місцевих дітлахів. Імпровізований мотузковий парк і майстер-клас від Євгенія

Зимогляда», — зазначає керівник Решетилівського центру туризму Павло Мосієнко.

Заняття у мотузковому парку стали першим заходом, який організував Центр туризму за понад два місяці війни. За

словами керівника закладу, для дітей готові й надалі проводити цікаві та активні івенти, щоб розвивати та відволікати дітей громади.

Віта ШАФОРСТ

До Великодня у бібліотеках громади відкрили тематичні виставки

Напередодні свята Христового Воскресіння у бібліотеках Решетилівщини відкрили тематичні книжкові виставки. Для своїх читачів бібліотекарі підготували багато цікавої інформації про народні великодні традиції, обряди та звичаї. Відвідувачі змогли ознайомитися із історією виникнення писанки та секретами писанкарства.

Традиційно у Решетилівській центральній міській бібліотеці імені О. М. Дмитренка працівники підготували книжково-ілюстративну виставку під назвою «Христос Воскрес! Воскресне Україна!». Література виставки стала в нагоді господарям, які прагнули опанувати секрети приготування великодніх страв, ознайомила

із різними техніками створення писанок, а також розповіла про народні звичаї та традиції.

Корисні поради, як спекти смачну паску та прикрасити її, пофарбувати яйця, зібрати пасхальний кошик, дізнатися про те, як святкували Великдень наші предки змогли дізнатися відвідувачі Потічанської сільської бібліотеки-філії. Періодичні видання, які отримує Пашенківська сільська бібліотека містять безліч цікавої інформації для найменших відвідувачів бібліотеки. Тому напередодні свята у закладі презентували виставку корисної літератури для дітей. Окрім того що діти збагатилися знаннями, для них також запропонували тематичні розфарбовки,

де малеча мала змогу створити великодні писанки і зайчиків, а свої роботи забрати на згадку.

Оригінально підійшли до відзначення Великодня у Колотіївській бібліотеці, де напередодні презентували виставку дитячих малюнків, а також провели цікавий захід для дітей. Незадовго до цього, у бібліотеці створили виставку, присвячену нашим захисникам і нашій незламній державі. На виставці представлені патріотичні малюнки, що створили місцеві дітлахи.

Віта ШАФОРСТ

У художньому ліцеї провели майстер-клас із писанкарства

Напередодні світлого свята Воскресіння Христового Решетилівський художній професійний ліцей провів онлайн майстер-клас з виготовлення Великодніх яєць.

Усі охочі могли переглянути його на соціальних сторінках закладу у Facebook та Instagram.

«Ми всі стараємося працювати та підтримувати один одного в цей нелегкий для України час, тож давайте не будемо забувати наші українські традиції, а навпаки відроджувати, вдосконалювати та робити все для нашої перемоги! Перемога обов'язково — за нами! Все буде Україна!» — додали у ліцеї.

Створити власну традиційну українську писанку учасникам онлайн-івенту допомагали майстри виробничого навчання Валентина Омельченко та Віта Козлова.

Крім того Решетилівський художній професійний ліцей з року в рік традиційно перед Великодніми святами проводив

ярмарок. Цьогоріч ідею знову підтримали, але зважаючи на ситуацію продавали вироби теж в онлайн-режимі. Люди мали змогу придбати на благодійному ярмарку святкові стрічки, великодні серветки, цукерниці і багато інших рукотворних робіт. Заступник директора з виховної роботи Ольга Плюта розповіла, що таким чином у закладі вирішили допомогти ЗСУ та нашим бійцям, а виручені кошти вже перерахували.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Решетилівський центр туризму відновив заняття

Поступово заклади позашкільної освіти відновлюють свою роботу, що була поставлена на паузу понад два місяці назад. Цього тижня роботу із вихованцями відновив і Решетилівський центр туризму. Згідно рекомендаційного листа Міністерства освіти і науки, організувати роботу гуртків у закладах позашкільної освіти дозволено у дистанційній або змішаній формах роботи.

«Наразі відновлюють навчально-тренувальний процес для вихованців, які приймали чи прийматимуть участь у змаганнях

обласного та Всеукраїнського рівнів. У нас гуртки спортивного напрямку, займаються діти, що мають розряди, або приймали участь у змаганнях. Гуртки туристсько-краєзнавчого напрямку — лише діти, що брали участь в конкурсах, конференціях, змаганнях чи готувались брати», — зазначає керівник Решетилівського центру туризму Павло Мосієнко.

Для полегшення роботи із вихованцями у Центрі туризму створили Телеграм-канал.

Віктор БЛОКІНЬ

Викладачі Решетилівської філії ОЦЕВУМ провели святкові майстер-класи

Напередодні Великодня, як символу надії та єднання, світла та урочистості, уособлення перемоги добра над злом, у Полтавському обласному центрі естетичного виховання учнівської молоді була створена тематична хвиля майстер-класів. Мета заходу — залучення дітей до спільної діяльності та підняття святкового настрою вихованцям.

Під час святкових майстер-класів своїми творчими напрацюваннями з тематики великодніх свят поділились викладачі ОЦЕВУМу. Серед них — керівники гуртків

Решетилівської філії ОЦЕВУМ. Зокрема, керівник гуртка прикладної графіки «Малювака» Олександра Козлова провела майстер-клас з образотворчого мистецтва «Святковий мотив», а керівник гуртка «Пластліновий живопис» Анастасія Лебединська — майстер-клас із текстилю під назвою «Великодні зайчєня».

Загалом, педагоги ОЦЕВУМу підготували 5 великодніх майстер-класів. Відео уроки можна переглянути на офіційному сайті ОЦЕВУМу.

Віта ШАФОРСТ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Віталій МИЩЕНКО: «Ми разом куємо одне-єдине, чого найбільше прагнемо всією громадою, — нашу перемогу!»

В одному з попередніх номерів ми розпочали серію інтерв'ю зі старостами громади, аби дізнатися й розповісти читачам, як живеться землякам в умовах повномасштабної війни у віддалених і близьких селах. Розпочинали з Покровського, сьогодні на черзі близький до міста Потічанський старостат. З його керівником — Віталієм Мищенком — говорили про перший день війни, що насправді триває вже 8 років, про нові виклики, які довелося долати, та про плани у старостаті на час після перемоги.

— Віталію Івановичу, традиційне перше питання: де застав вас перший день повномасштабного вторгнення? Ваші думки та емоції тієї миті?

В.М.: Через два місяці вже, мабуть, важко згадати, що це за емоції були того першого дня. Напередодні в засобах масової інформації відчувалося наближення чогось страшного. Та думку гнав від себе — певно, не наважались на це все. Якось ще надіявся, що та сторона проявить здоровий глузд. Щоранку прокидаюся о 4-й, пів на 5-ту ранку. Разом із дружиною їдемо до її мами, яку доглядаємо. Дружина готує їжу, я допомагаю по господарству, поки є час до роботи. От 24 лютого вийшов на двір, почув вибухи і побачив спалахи. Вибухи у ранковій тиші було добре чути з Миргородського аеродрому і на півночі, з боку Харківщини. Зрозумів, що відбулося щось непоправне. А на телеканалах відразу побіг червоний рядок з повідомленням, що Росія напала на Україну. Без оголошення війни, віроломно... Не було думок про те, куди бігти й що робити — це вже сталося, й нічого не зміниш. Потрібно лишатися на місці, дотримуватися вказівок керівництва, робити свою роботу.

— За ці два місяці на скільки зараз збільшилася Потічанська громада за рахунок вимушено переміщених осіб? Мешканці яких регіонів зараз знайшли мирний прихисток у селах старостату?

В.М.: Станом на минулий тиждень у нас зараз проживають понад 80 тимчасово переміщених осіб на території Потічка, Миколаївки і Пасічників. Люди з різних регіонів. Оскільки інтенсивні бойові дії відразу розпочалися у північних областях, то перші до нас поїхали мешканці Сумської області, з Охтирки зокрема. Чимало жителів Харківщини — з Дергачівського району, з Ізюмського напрямку. Але коли інтенсивність бойових дій в цих регіонах почала затихати й війська окупанта перекинули на схід, поїхали до нас люди із Донеччини та Луганщини, продовжують

їхати й зараз. Телефонують щодо поселення і волонтери, і самі вимушено переміщені, бо від перших днів мій номер дають тим, кому потрібен прихисток. А я вже з ними спілкуюся, розповідаю, які умови житлові в нас є, що ми можемо людям запропонувати. Від самого початку говорю відверто, аби знали, що є в громаді, а чого, на жаль, не можемо запропонувати. Дехто шукає, може, кращих собі умов. А ті, хто прагне, аби був просто прихисток, їдуть, селяться і залишаються в нас.

— Як загалом ситуація із житлом була у громаді? Бо ваші колеги розповідали, що порожні будинки є, проте не можуть знайти власників, а відтак і поселити родини біженців.

В.М.: Якщо знав власника, то телефонував, підходив, запитував про те, аби надати житло біженцям. Люди або давали добро, або ні — були й такі моменти. Є власники, котрих тут немає,

“**Ми моніторимо наші справи — що не вистачає, що потрібно, як краще зробити, як бути із переселенцями. Останній такий приклад: днями до нас приїхала родина із 5 осіб з Донеччини.**”

бо вони проживають на тимчасово окупованих територіях. Але їхні рідні (як от був випадок у Пасічниках) дали добро на поселення. Так що ці будинки ми разом із активістами та волонтерами готували для проживання, наводили лад, приносили всі необхідні речі. У старостаті чимало будинків, які взагалі без централізованого опалення, без газу. Проте є й люди, які їдуть й говорять, що їм не принципово, чи є газ, згодні жити в таких умовах і топити дровами. І таких теж чимало — біля десяти родин. Користуються тими дровами, що залишилися від попередніх господарів. А так тримають зв'язок зі мною. З початку війни ми з групою благоустрою та небайдужими мешканцями громади напильовали дрова у Потічку, Нагірному, де були сухі дерева. Звозили у Миколаївці та Потічку на імпровізований склад, аби їх не розтягли. Далі, якщо людям потрібні дрова, завантажуюмо їх у легковий причеп і веземо тій чи іншій родині.

— У вас дуже активні волонтери. Про осередок у Пасічниках наше видання вже розповідало,

й не раз. Як зараз допомагають волонтери громади, що роблять?

В.М.: Це ви про Максима Горобця? Так, це найактивніша громада в нашому старостаті. У Потічку й Миколаївці волонтерять люди, котрі завжди були активними. Це працівники Потічанського НВК на чолі з Іриною Платко. Активно працюють усі завідувачі Будинків культури у Пасічниках, Потічку й Миколаївці, Наталя Піхуля, яка завідує бібліотекою у Потічку. Зараз наші чарівні жінки готують обіди для захисників. Роблять це щодня, по черзі змінюють одна одну. Продуктів спочатку нанесли місцеві мешканці — консервацію, крупи, макаронні вироби, м'ясо тощо. Поряд з цим було і централізоване завезення продуктів харчування, для того щоб приготувати смачні обіди для бійців. Так що зараз у нас працює імпровізований кулінарний батальйон небайдужих. До слова, гарячі обіди для військових готують двадцять жінок. Це мешканки Потічка, Миколаївки, Пасічників і Лиману Першого. Їм допомагають жінки з Пашенок. Готують комплексні обіди, меню різноманітне, — від перших страв до салатів та компотів. Тобто забезпечуємо нашим бійцям повноцінний, калорійний раціон. Товар приймає Ірина Платко, головний шеф-кухар, який курує волонтерську кухню, — Тетяна Васильєва.

— А розкажіть, як ви у громаду хлібчик возили?

В.М.: Справа в тому, що у перші дні війни у Пасічниках перестала їздити автолавка, а на території не було торговельних точок, які могли б забезпечити людей хлібом. Та й у перші дні війни селяни не думали про іншого роду товари, аби хоч хліб був. Тому звернулися до мене щодо цієї проблеми. Поспілкувався із міським головою Оксаною Дядюною, першим заступником Інною Сивинською. За їхньої допомоги вийшли на зв'язок із менеджерами супермаркету АТБ у Решетилівці. Домовилися, що раз на тиждень (це була середа) на 9-ту ранку супермаркет готуватиме ту кількість хліба, яку ми попередньо у понеділок чи вівторок замовляли. Робив це через Андрія Романова — він курував це питання. На момент приїзду хліб вже був готовий, наприклад 50 білих та 30 чорних буханців. Завантажували, і в Пасічниках у сільському клубі Максим Горобець продавав хліб за цінами АТБ. Возили й продавали доти, доки не відновила свої поїздки автолавка, котра вже другий тиждень навідує всі села старостату.

— На скільки зараз тісний зв'язок і співпраця з керівництвом міста, міським головою? Як зараз тримаєте контакт?

В.М.: У нас що до війни був якнайтісніший контакт, так і зараз. Якщо у мене чогось не вистачало чи виникали у старостаті проблеми матеріального характеру, телефонував до Оксани Анатоліївни чи Інни Василівни. Постійно тримав контакт із Юрієм Невмержицьким. Не скажу, що телефонував до міського голови щодня, як то кажуть, не зловживав довірою і увагою. Адже через ті питання, що можна вирішити із заступниками міського голови, не обов'язково було вантажити Оксану Анатоліївну проблемами — у неї їх і так вистачає. Так що зв'язок постійно був і лишається. Ми моніторимо наші справи — що не вистачає, що потрібно, як краще зробити, як бути із переселенцями. Останній такий приклад: днями до нас приїхала родина із 5 осіб з Донеччини. До мене звернувся боець Нацгвардії, запитав, чи немає в нас такого будиночку, який можна було б його родині надати. Я пояснив, що такого помешкання, на жаль, немає. Адже родина з дітками, потрібні умови, аби будинок опалювався. Натомість зателефонував Інні Василівні Сивинській — вона вирішила питання за декілька хвилин і родину поселили у гуртожитку аграрного ліцею. Оце така взаємодія у нас із керівництвом. З Юрієм Михайловичем і нині активно вирішуємо всі комунальні питання та питання благоустрою. Міська рада закупила чудовий пристрій, що б'є щепу. Якби не війна, у планах було придбати ще таке обладнання, адже воно дуже актуальне й потрібне. Наші працівники благоустрою, вичищаючи узбіччя, лісосмуги, нарізали великі купи хмизнику. Палити його не потрібно, а от використати для опалення клубів чи садиб, де мешкають переселенці, цілком доречно. Нам надали цю машинку на два дні, використали ми її інтенсивно — набили дві напівмажари щепи, законсервували щепу на майбутнє. Керівництво нас чує, допомагає. Та й ми занадто часто не турбуємо, адже як керівники своїх громад, маємо вирішувати проблеми й самі, на місцях.

— Які плани перебила війна і що плануєте на час після перемоги?

В.М.: Найактуальніші плани — це наведення ладу в старостаті. У нас чимало приміщень, які потребували й потребують ремонту. У Пасічниках, наприклад, є незавершений проект, що його виграла Ірина Платко. Тієї осені ми висадили понад 100 дерев, 60 кущів троянд навколо Будинку культури, біля спортивного та дитячого майданчиків. На тій території лишилися залишки старої школи. Вона була в аварійному стані, ми її вивезли, проте лишився саман, рештки цегли. От цю територію потрібно прибрати, а натомість планували там поставити спортивні знаряддя, альтанку. Одна, яку виграли в рамках проекту, вже в старостаті, іншу не довезли — війна відставила на другий план. Розкладні лавки зі столами потрібно також поставити. Оця зона відпочинку залишилася в планах у Пасічниках. Та думаю, що незважаючи на військові дії, міська влада дасть нам тракторця, щоб усе завантажити, а місцеві фермери (уже домовився з ними) допоможуть то все вивезти. У Миколаївці до війни ми розпочали невеличкий ремонт у фойє клубу. Стелю підбили, потрібно продовжити далі — вставити двері, поштукатурити стіни. Це і будемо далі робити. У Потічку хотілося б зробити ремонт будівлі самого старостату, бо на сьогодні вона у непривабливому стані. Знайшов уже двері на заміну, потрібно провести електрику в коридорі. Будемо над цим працювати. Як будуть далі кошти, хотілося б дороги підремонтувати, бо є такі ділянки, які потрібно залатати і в Миколаївці, і в Пасічниках. Насправді роботи багато. Професіонали повинні робити свою роботу кожен на своєму місці щодня: так ми разом куємо одне-єдине, чого найбільше прагнемо всією громадою — нашу перемогу. Ми віримо в перемогу, вона не за горами і обов'язково буде. При зустрічі з людьми бажаю, щоб наступне свято за світлим Христовим Воскресінням була наша Перемога!

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ОБПАЛЕНИЙ ВІЙНОЮ ВЕЛИКДЕНЬ: христосання залпами ракет від рашистів і наступальна зброя заради перемоги від партнерів

Знамениту фразу канцлера Німеччини Отто фон Бісмарка, що угоди з росією не варті й паперу, на якому вони написані, ці два місяці українці згадують особливо часто. Бо маємо справу з підступним і лицемірним ворогом, який бреше у вічі всьому світу й не червоніє. Як свого часу писав усе той же Бісмарк, «ніколи не вірте росіянам, бо росіяни не вірять навіть самим собі». Отак вийшло і з заявою путіна минулого тижня, хоча ніхто ж уже й не сумнівався, що бункерний дід бреше, як дихає. У четвер 21 квітня в мережі з'явилося відео із зустрічі російського

президента із міністром оборони шойгу. Всі звернули увагу на хворобливий вигляд диктатора та неприродню позу пуйла, що вчепився руками у стіл і втягнув, мов черепаха, шию у плечі та сукав під стільцем ногами. Шойгу теж сидів аж занадто близько до путіна, котрий так боїться за власну шкіру, що навіть людей із близького оточення за одним столом відсажує подалі — краще метрів так на 30. Два рашистські упирі у Чистий четвер зібралися, щоб обговорити стан справ у Маріуполі. Шойгу відрапортував, що місто взяли, путін наказав не атакувати «Азовсталь», де

тримають оборону захисники міста і де знайшли притулок містяни. Мовляв, потрібно пожаліти російських солдат. І це говорить упир, який за два місяці війни вже поклав в Україні понад 22 тисячі «солдатиків», засмітивши наші родючі землі цим біосміттям. Тож напевно, що нікого не здивувало, коли після путінських заяв рашисти почали атакувати «Азовсталь» з суші, обстрілювати з артилерії, закидати бомбами та ракетами з повітря та з моря. Чого ще можна було очікувати від відвертих сатаністів, що влаштували на території України чорну месу?

«Ми не місце для трагічних селфі»

Про російський цинізм найвищого штабу говорив на своїй великій прес-конференції у суботу 23 квітня й Президент України Володимир Зеленський. Понад дві години у київському метро, котре нині в столиці, певно, є найбезпечнішим місцем, він спілкувався з українськими та іноземними журналістами. Говорив про багатостраждальний Маріуполь, зізнався, що спілкувався напередодні із його захисниками і відверто визнав, що деблокувати місто українські військові, на жаль, не можуть. Адже Маріуполь знаходиться у глибокому тилу тимчасово окупованої рашистами території, за двома лініями оборони. «Маємо велику надію на те, що ми зможемо це зробити. Чи готові ми зараз? Ні. Нікому не вірте: щодо військового розблокування ми не готові», — зауважив президент.

Глава держави був більш ніж категоричним у своїх заявах: якщо окупанти знищать мирне населення Маріуполя та його захисників, якщо влаштують псевдореферендум на окупованій Херсонщині — Україна виходить із будь-яких переговорів. І тоді вже — до перемоги й знищення останнього рашиста на нашій землі. А в тому, що ми повернемо собі всі окуповані росією території, Володимир Зеленський упевнений.

«Моя позиція, особиста, людська, але перш за все як

президента: все, що вони провуть і все, що вони, не дай Боже, окунують, ми все повернемо. І це буде питання не 10–20 років або не війни з 2014 року восьмирічної. Це буде питання того, чи буде у нас зброя. Як тільки вона буде, як тільки її буде достатньо, повірте, ми будемо повертати одразу ту чи іншу територію, яка тимчасово окупована», — наголосив президент України.

Він також щиро дякував партнерам і тим країнам, хто надають нам зброю. Проте був відвертим, зауваживши, що поки Україна не отримала того і в достатній кількості, що дійсно необхідно для перемоги.

«Ми ніколи не просимо того, чого у когось немає. Ми просимо те, що є і що нам можуть дати. Бо воюємо ми, війна йде на нашій землі, — пояснив Володимир

**Як тільки зброї
буде достатньо,
повірте, ми
будемо повертати
одразу ту чи
іншу територію,
яка тимчасово
окупована.**

Зеленський. — Ми не місце для трагічних селфі. До нас не треба приїздити з пустими руками. Нам потрібна зброя, бо у нас щохвилини гинуть наші люди». А ще анонсував візит держсекретаря США Ентоні Блінкена та Міністра оборони США Ллойда Остіна. І це панство до Києва у Великдень приїхало аж ніяк не з порожніми руками.

Кривавий Великдень

Та все ж без трагізму під час спілкування з пресою не обійшлося. На запитання одного із журналістів Володимир Зеленський чесно зізнався, що ніколи в житті не думав, що йому доведеться бажати українським діткам довгого життя, а їхнім батькам — берегти своїх дітей, на скільки це можливо. При згадці про смерті діток у цій війні, сльози навернулися на очі не лише Зеленського, а й присутніх журналістів. А от говорячи про суботні обстріли Одеси, коли в багатоповерхівці загинули відразу три покоління однієї родини — бабуся, молода мама та 3-місячна донечка напередодні Великодня, президент слів не добирав. Рашистів він назвав смердючими покидьками.

«Велике сімейне та людське свято. 7 ракет сьогодні прилетіло до Одеси. Дві ми збили. У багатоповерховий будинок влучила ракета. 8 людей наразі померли. 18–20 поранених. Дитина 3 місяці — померла. Що це взагалі відбувається? Покидьки смердючі! Як їх ще назвати? Інших немає слів. Просто покидьки», — додав Зеленський.

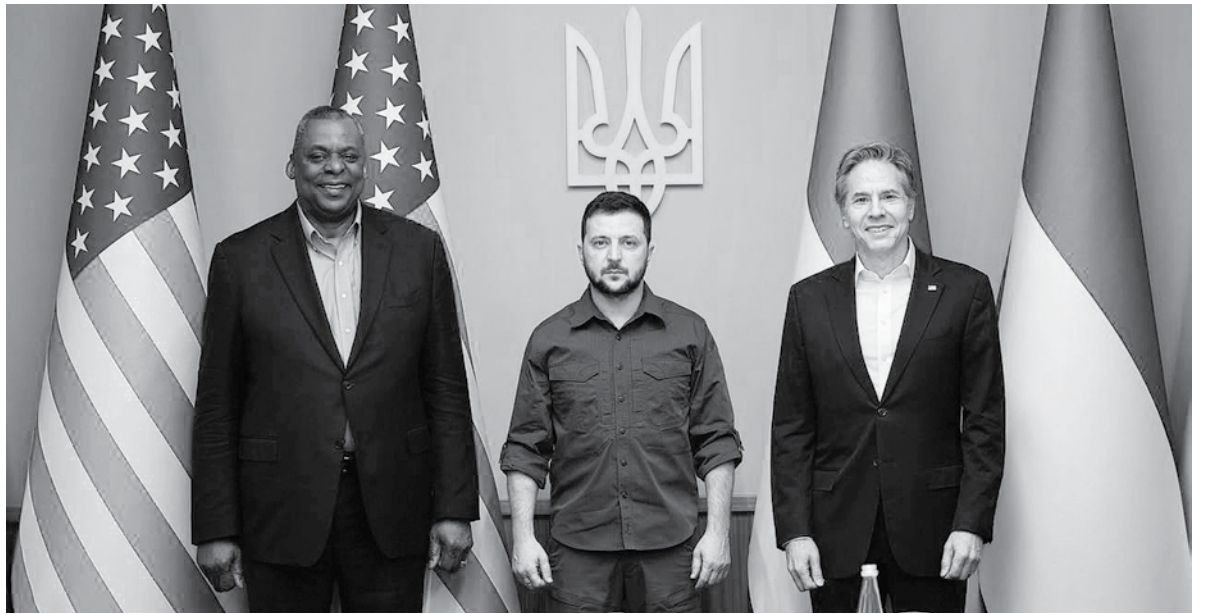
Російські пропагандисти почали традиційно виправдовувати дії своїх вояків і розповідати, що ракетами поцілили не у будинок, а у військовий склад. Наступна версія — ракети летіли у склад, але то наші ППО в них поцілили і ті змінили курс. Після появи відео очевидців, як ракети цілеспрямовано влучали у одеські багатоповерхівки, пропагандистська шобла почала терти коментарі та пости.

У Святу неділю 24 квітня рашисти особливо лютували. Мапа України в додатку «повітряна тривога» була червоною від загроз ракетного удару. У багатьох містах по всій Україні від самого ранку

й до вечора прилітали російській «пасхалки», влучаючи у житлові будинки, обстріляли 5 залізничних станцій на заході та у центрі країни, інші об'єкти інфраструктури. Увечері на Великдень прилетіло Кременчуку. Окупанти випустили по місту декілька ракет, 9 із них у два заходи поцілили у НПЗ, який вже й так не працював після влучання на початку квітня, та місцеву ТЕЦ. Фактично все наддніпрянське місто антихристи лишили без гарячої води. Остаточного пожежу рятувальники ДСНС загасили аж на ранок вівторка. В результаті бомбардувань загинула одна людина, ще семеро отримали поранення. Начальник Кременчуцької РВА Олег Леднік у коментарі «Кременчуцькій газеті» зауважив, що загинув — працівник ТЕЦ. Також п'ятеро поранених із семи є співробітниками централі. Всіх поранених госпіталізували до лікарень міста.

Про стан самої Кременчуцької ТЕЦ після ударів керівники підприємства мають повідомити пізніше, коли підрахують збитки. Хоча міський голова Кременчука Віталій Малецький вже написав у ФБ, що рашисти завдали таких руйнувань, які ставлять під загрозу опалювальний сезон 2022–2023 років та забезпечення міста гарячою водою. «Тому найближчим часом проведемо засідання комісії ТЕБ та НС, де розглянемо план дій щодо відновлення ТЕЦ до наступного опалювального сезону, — повідомив Віталій Малецький. Олег Леднік також додав, що жодна ракета не влучила у житловий район та по об'єктах із небезпечними хімічними речовинами. До слова, схоже на те, що теплоцентраль у наддніпрянському місті доведеться не ремонтувати, а повністю відбудовувати.

ВІЙНА

Великодні подарунки від Держдепу

Великодній візит держсекретаря США та глави Пентагону до Києва довгий час тримали в таємниці — з міркувань безпеки. З тих же міркувань поїздка Ентоні Блінкена та Ллойда Остіна була закрыта, так що американські високопосадовці у столиці «не дуже світилися». Та після тригодинної розмови президент Зеленський оголосив: візит був надзвичайно результативним. Американські високопосадовці оголосили про новий пакет фінансової допомоги Києву близько 332 мільйонів доларів. Самих лише боеприпасів Україна отримає на 165 мільйонів доларів. А загальна сума допомоги з моменту початку повномасштабної війни складе 3,7 мільярда доларів.

Керівник Пентагону Ллойд Остін зауважив, що характер війни в Україні змінився, а тому українське військо потребує далекобійної зброї та танків. Під час заяв Блінкена та Остіна після перемовин єдиним лейтмотивом звучала думка про те, що союзники і партнери вірять у дві речі: що Україна існуватиме набагато довше за путіна і в нашу перемогу над рашистами.

Напередодні Пентагон оголосив перелік зброї для України, які вже отримала наша держава і які надійдуть найближчим часом. А це понад 700 безпілотників-камікадзе *Switchblade*, 16 вертольотів *Mi-17*, 1,4 тис. переносних зенітних ракетних комплексів *Stinger*, понад 5,5 тис.

протитанкових ракетних комплексів *Javelin*, понад 14 тис. «інших протитанкових систем», 90 155-міліметрових гаубиць, 83 тисяч артилерійських снарядів, 72 транспортні засоби для буксирування цих гаубиць. Додайте до списку французькі (CAU) *Caesar* («Цезар») з дальністю вогню понад 40 кілометрів. І він далеко не повний і обов'язково ще буде доповнений. Тим більше, що цього вівторка у Німеччині на знаменитій військовій базі «Рамштайн» відбулося справді історичне засідання міжнародної групи з питань оборони України. Участь у ньому взяли міністри оборони з понад 40 країн, а скликав зустріч міністр оборони США Ллойд Остін.

Карма в усій красі і в дії

Улюблена приказка моєї бабуні «Бог не теля — бачить і звідтіля» відрекошетила по рашистах відразу ж після великодніх авіанальотів та ракетних ударів по території України. Бо ранок понеділка розпочався із кармічної «ответочки» — у російському Брянську вибухнула нафтобаза. Та сама, що входить до комплексу нафтопроводу «Дружба», яким до Європи транспортується російська нафта. В українських соцмережах пожартували, що то, певно, знову хтось палив на посту — як у випадку із займанням на борту крейсера «Москва». Кремль мовчав щодо причин займання. Та у брянському небі палахкотіло так, що у місті навіть організували евакуацію із дитячих садочків та шкіл. Щодо масштабів пожежі, то ліквідувати її довелося силам МЧС декількох областей — Воронежської, Калузької, Курської, Орловської, Смоленської, Тульської, а ще залучати пожежників навіть із Москви. Власне, за даними різних джерел лише за один день у Брянську, окрім нафтобази, палали військова база, куди напередодні завезли ракети, що мали поїхати в напрямку України, «Агропромкомплект» та м'ясокомбінат. А ще зафіксували пожежі на авіабазі в Усурійську, у відділеннях

поліції в Москві, Іркутську та Новосибірську.

Як слушно зауважив український журналіст Олексій Копитко, росія взагалі — дуже пожежонебезпечна країна. Там вже місяць палають сибірські ліси, але гасити їх нікому — військові й техніка, котрих раніше задіявали, аби вгамувати пожежу в Сибіру, тепер воюють в Україні. За останні кілька днів квітня на російській справжній хіт-парад «корисних» пожеж. Так, 21 квітня згоріла будівля Центрального дослідного інституту повітряно-космічної оборони в Твері (якраз там розробляли сумнозвісні «іскандери»), 21 квітня загорівся хімізавод в Іванівській області, 22 квітня підгоріла промзона в місті Корольов під Москвою, де базуються підприємства космічної та оборонної промисловості.

«Бог шельму мітить» — а це вже про русню, яка під Києвом катувала та гвалтувала мирних українців. Після Бучі путін нагородив «доблесних» катів, винних у звірствах, присвоївши 64-ій бригаді звання «гвардійської» і посилив горе-героями війська, що воюють на Ізюмському напрямі. А фактично — кинув нелюдів на утилізацію, бо українські ЗСУ добряче насипають там ворогу.

Життя попри війну

Ну, а поки партнери домовляються про зброю, наші бійці її освоюють і продовжують насипати за воріт рашистам, безжально троючи їх на Донбасі, українці уважно стежать за новинами з фронту. За ці два місяці ми навчилися жити зі сповіщеннями про повітряну тривогу, підганяти під сирени свій графік справ і особливо — походи на закупи. Поміж іншим, експерти порахували кількість повітряних тривог та їхню загальну тривалість у розрізі регіонів. Станом на 25 квітня «найтривожнішою» виявилася Луганська область — сирени там звучали 24 дні 6 годин і 57 хвилин. Загальна

тривалість повітряних тривог на Чернігівщині — 13 днів 6 годин і 24 хвилини. Полтавщина — в середині таблиці: в нашій області сирени вили 6 днів, 12 годин і 7 хвилин.

Проте життя і весна беруть своє. Попри війну, попри армію нехристів, яку потроху витискаємо із українських сіл та містечок. Попри прильоти у тому ж Харкові майже на бойове чергування щоранку виходять комунальники — прибирають місто і... саджають квіти. У сплюндровані Бучу, Ірпінь, Гостомель та Бородянку попри прохання лишатися в безпечних місцях, повертаються місцеві жителі.

Вони готові готувати страви на вулиці на вогнищі, носити воду з криниці чи лишатися в будинку без світла, аби лише бути вдома — у рідних стінах. Нині на звільнених територіях тривають розмінування, бо окупанти, відступаючи, позалишали купу смертоносних «подарунків». Отут маємо нового героя з-поміж рятувальників ДСНС — чернігівського пса-мінера Патрона з Чернігова, котрий вже розмінував пів-Київщини, став темою для дорослих і юних художників і цілком може потрапити на нову марку від Укрпошти.

Решетилівка теж потроху чепуриться: наші рідні комунальники наводять лад на вулицях, займаються озелененням, фарбують елементи благоустрою, приводять до ладу пам'ятники. До кінця тижня містян і вимушених переселенців знову радуватимуть водогроями міські фонтани. Бо, якщо забули за війною, цими вихідними ми мали б святкувати День міста. Уперше офіційно — 1 травня, як і годиться відповідно до перших літописних згадок про Решетилівку. Та через навалу російської орди не буде гучних святкувань і «Решетилівської весни». Та вона буде, обов'язково — на святі нашої Перемоги!

Настя ТОПОЛЯ

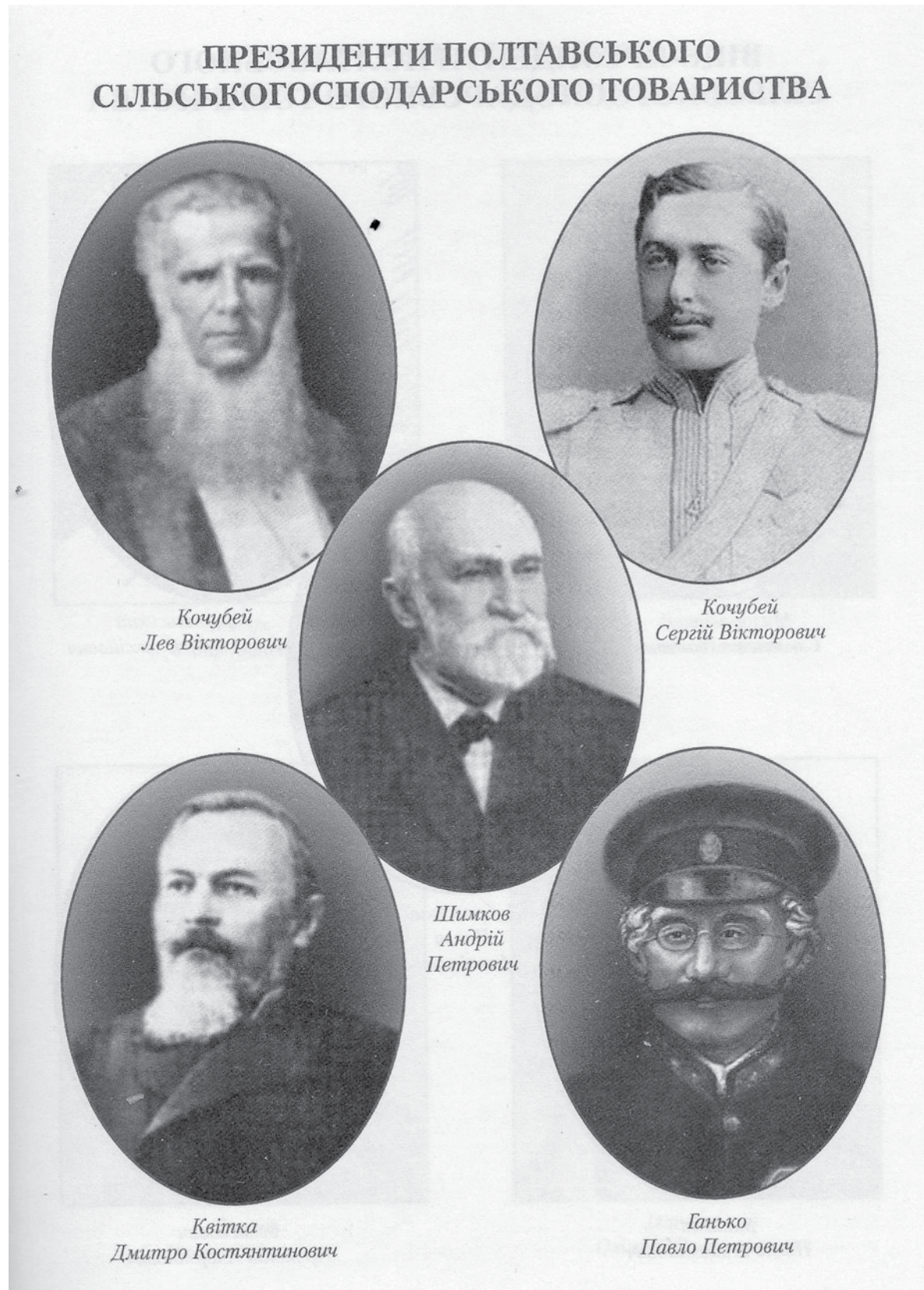
Діяльність Полтавського сільськогосподарського товариства на теренах Решетилівщини

Сьогодні у рубриці «Ретроспектива» хочемо розповісти вам про діяльність Полтавського сільськогосподарського товариства, яке зробило важливий внесок у розвиток аграрної галузі Полтавщини і Решетилівщини, зокрема.

Головний науковий поступ товариства відбувався у створенні науково-дослідних полів. Для проведення дослідів, президент товариства князь Лев Вікторович Кочубей (1810–1890) виділив ділянку землі в Демидівській економії (Полтавський повіт, поблизу Решетилівки), в маєтку дружини Єлизавети Василівни. Це було прогресивне на той час господарство, площею 2245 десятин землі, де сільськогосподарські культури вирощували в трипільних і навіть п'ятипільних сівозмінах. Останні обов'язково включали поля з багаторічними бобовими культурами, зокрема, люцерною. Саме сюди, вперше на теренах Полтавщини, у 1866 році, за ініціативою князя, були завезені із Швейцарії корови знаменитої симментальської породи — потім із цієї економії їх почали поширювати по всій Полтавській губернії. Це був справжній прорив у тогочасному молочному тваринництві. У цьому зразковому господарстві князя були закладені перші досліди під керівництвом секретаря товариства агронома Федора Івановича Гейдука (1832–1890).

У 1914 році, стараннями знаного фахівця з лісомеліорації Віктора Михайловича Борткевича, був одержаний дозвіл на організацію лісового відділення. Але відкриття його було відкладене до закінчення воєнних дій Першої світової. Хоча відділення в підсумку так і не було відкрито, але діяльність науковців просто вражає. Адже результатами їхньої праці користуються наші сучасники-мешканці Миргородського та колишніх Шишацького, Великобагачанського, Кобеляцького, Решетилівського районів, де колись були значні площі під ярами, балками та рухомими пісками, які зусиллям В. М. Борткевича та його колег по товариству були заліснені.

Товариство також займалося виставковою діяльністю. Кошти на влаштування та організацію губернських виставок надавало Міністерство державних маєтностей та губернське земство. Так, у Решетилівці в 1881, 1882, 1888 роках були відкриті

ярмаркові виставки. Варто відзначити, що Полтавське сільськогосподарське товариство неодноразово брало участь у виставках інших губерній. Так, у 1882 році на Всеросійській виставці в Москві Полтавське товариство експонувало решетилівські й сокільські смушки разом з брошурою І. О. Базилевича «Про Решетилівську й Сокільську вівцю», за що отримало диплом та срібну медаль. Після закриття

виставки Полтавське товариство передало експонати до музею Петровсько-Розумовської сільськогосподарської академії.

Товариству належав вагомий внесок у розвиток як грубо-вовняного, так і тонкорунного виробництва не тільки Полтавської губернії, а й інших південних губерній. Члени товариства провели у 1880 та 1881 роках два з'їзди вівчарів, та розпочали

вивчення місцевих порід — решетилівської й сокільської, а також здійснили досліди з покращення грубововняного вівчарства шляхом симбіозу з каракульськими вівцями. З цією метою за 25 років, починаючи з 1888 року, Полтавське сільськогосподарське товариство здійснило 8 експедицій до Бухари, звідки було вивезено майже дві з половиною тисячі племінних вівців на суму близько 100 тисяч рублів.

Така багаторічна й наполеглива робота товариства в цій сфері діяльності сприяла тому, що у 1895 році в Полтавській губернії розпочалося страхування вівців. Були створені і відкриті парувальні пункти, розплідники, започатковано наукові засади годівлі вівців.

У 1896 році був створений друкований орган Полтавського сільськогосподарського товариства — журнал «Хуторянин», що мав представляти інтереси місцевого сільського господарства, кооперації, промисловості й торгівлі. Хоча ще у 1884 році цю ідею подавав активний учасник товариства плосківський поміщик Яків Варфоломійович Арондар, власник 760 десятин землі.

На сторінках «Хуторянина» за 1910–1911 роки, приміром, описуються досягнення представників нашого краю. Власниця Демидівської економії, поміщиця Марія Костянтинівна Чапліц (1862–1917) займалася племінним розведенням коней породи ардени, брабансони (бельгійські ваговози), сірої української худоби і каракулевих вівців. Коні-ардени та каракулеві вівці в групах були премійовані на Полтавській губернській сільськогосподарській виставці золотою медаллю, а решта худоби — срібною.

У Решетилівці Григорій Іванович Шкурूपій займався племінним розведенням курей породи лангшан та пекінськими качками. Був премійований у 1907, 1908, 1909 роках золотими та срібними медалями.

Із грудня 1909 по липень 1918 року посаду Президента Полтавського сільськогосподарського товариства обіймав наш земляк — Іван Петрович Шимков (1839–1919), уродженець села Михнівки. Він походив з козацького старшинського роду. Дійсний статський радник. Син гвардії поручика П. Ф. Шимкова — небожа декабриста І. Ф. Шимкова, приятеля Т. Г. Шевченка. За наукові досягнення був удостоєний ступеня доктора фізики Харківського університету. Потім працював на різних посадах, разом з родиною займався благодійницькою діяльністю. Так що, наш внесок у розвиток сільського господарства Полтавщини та України, можна характеризувати, як досить значний!

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

Марина КІСЕНКО: «Коли руйнування і біль перемагає краса — це і є елемент спротиву злу»

Бути мамою — за щастя. Проте це ще й складно та відповідально. Складнощі та відповідальність на війні подвоюються. Вберегти малечу фізично, ба більше — ментально й психологічно — від жахів війни — це як завдання для супергеройки. На жаль, не кожній жінці (і неважливо, молода чи досвічена) вдається зберегти внутрішній рівновагу та спокій, втриматися на гострому лезі чи то пак краї здорового глузду, за яким — істерика, паніка і емоційне провалля. А втриматися важливо, щоб не потягти за собою усю родину, а особливо — дітлахів. Отут і проявляється сила Березини роду і своєї родини. Головне — знайти джерело, звідки черпати ці сили. Наша землячка Марина Кісенко, мама трьох чудових дітлахів, знаходить ці сили у традиційній решетилівській вишивці й бере їх від рідної землі.

«Качалочки» і «солов'їні вічка» видавалися чимось поетичним і недосяжним

Життя якось само повертало Марину до її місця сили, де брав початок рід тата й мами, де пульсує енергетичний вузол магічної сили. Жінка зізнається, що хоч серцем і тягне у містечко Гнівань на Вінниччині, де народилася і недовгий час жила з батьками, проте силу і зв'язок із прародом відчувала у Кривках — звідки і татів, і мамин рід. Сільська дівчина отримала чудову освіту й диплом Київського національного університету культури й мистецтв, могла б добре влаштуватися в столиці, зробити кар'єру. Чи були то прояви родинної магії і вплив місця сили, енергетичного «пупу землі», проте дівчині судилося повернутися додому, на рідну Решетилівщину. Працювала за фахом, 10 років віддала культурі — спочатку художнім керівником у Будинку культури, потім методистом в ЦКД «Оберіг». Та всього лише один захід кардинально змінив долю Марини Кісенко. Його влаштували у бібліотеці, що ділить дах із «Оберегом», принагідно запросили на майстер-клас знану в Решетилівці вишивальницю, майстриню народної творчості Аллу Кісь. Колеги-бібліотекарки покликали на нього й дівчат із центру культури та дозвілля. «Вишивка мене захоплювала завжди.

Спробувала майже всі популярні техніки — і хрестиком, і бісером, і стрічками вишивала. А от традиційні техніки, як то «качалочки», «стовпчики» чи «солов'їні вічка» були чимось поетичним та недосяжним і видавалися надзвичайно складними. А тут сидить людина — і в неї з-під голки виходить нереальна краса», — розповідає Марина. Вражена побаченням, пішла до Надії Вакуленко, аби напроситися хоч на якісь майстер-класи, щоб і собі навчитися таке диво творити. Натомість Надія Вікторівна запропонувала стати студенткою художнього ліцею. На навчання погодилася залюбки, бо вирішила для себе, що бути родом з Решетилівки, жити тут і не вміти вишивати традиційною вишивкою — ну то майже гріх.

Зараз Маринка із посмішкою згадує, яким складним те все здавалося. Згадує, як захоплено стежила за вправністю рук Алли Кісь і повторювала, як і більшість її знайомих нині, коли бачать молоду жінку за роботою: навіть не знаю, як таке можна вишивати. Алла Володимирівна відповідала тоді дівчатам: «Ось почекайте: скоро й ви по три-чотири нитки будете, не дивлячись набирати». От зараз якраз так і вишивається. До слова, свій випускний у художньому ліцеї Марині Кісенко довелося пропустити — якраз народжувала у пологовому синочка Андрійка. Жартує, що початок творчої діяльності, бо ж вирішила присвятити життя вишивці, у неї співпав із третім декретом.

Магічні льолі — для передчасно народжених

На запитання, чи є у доробку улюблені роботи, Марина щиро відповідає, що любить їх усі. Бо кожна вишита річ — то як дитина. «Вони як діти народжуються, починаючи від задуму до підбору орнаменту, — розповідає жінка. — Подобається вишивати зі старовинних сорочок. Бо знаю, що вони сильні. Хоча й сила буває різна й не знаєш усіх обставин, за яких вона і ким вишивалася. От і буває, що сорочка дуже гарна, а от на енергетичному рівні відчуваю, що ні — це не вишила б. Обираю орнамент інтуїтивно, для кожної людини — свій власний. Вишиванка має бути енергетично правильно заряджена, якщо хочете — намолена. На момент вишивки я думаю про людину, читаю молитви».

Кожна робота Марини Кісенко займає до двох місяців часу. В орнаментиці жінка віддає перевагу не новомоднім троянчочкам та дубочкам, а більш древнім — геометрії, сакральним знакам, ще слов'янській свастичі та символам, які давали силу і захист. Вишиває і білим по білому, і в пастельній кольоровій гаммі чи класичному поєднанні червоного та чорного, та вибір кольору знову ж таки індивідуальний і залежить від людини, для якої ця річ вишивається.

Щоправда, є такі у майстрині свої фаворити — льолі. У давнину це була перша, а часто і єдина одежина немовляти. «Люблю льолі, бо дуже немовлят люблю. Я б їх колисала-колисала на

руках, навіть безсонні ночі через зубки, що ріжуться, не лякають, — посміхається Марина. — Бо поки воно маленьке, воно твоє. Льолю для дівчаток вишиваю або з білим, або з червоним. Це коли хочеться енергії додати. А потім таки виходить, що ці сорочки потрапляють до тих, до кого потрібно — до діток, які народжені передчасно і їм потрібні сили для життя. Бо не все так просто у цьому світі, а вишивка — це та ж магія правдана і неймовірно сильна».

Вишивані льолі Маринка неодноразово передавала на благодійність після спільних відшивів-марафонів, що їх влаштовували у групі майстринь. Переважно — до Київського пологового будинку, де народжували майбутні матусі, у котрих вагітність проходила з патологіями чи самі жінки були з особливими потребами. Отак дистанційно допомагала рятувати чужих немовлят.

«Розумію, що вдома я найкорисніша»

А зранку 24 лютого зрозуміла, що доведеться рятувати і своїх діток. Того ранку прокинулася, як завжди, аби зібрати свою малечу: дівчаток Софійку та Ярусю до школи, Андрійка — до дитсадку. У вайбері бемкнуло повідомлення від родички про те, що військовий стан оголосили. Далі — такі ж повідомлення у шкільних групах від вчителів. Коли чоловік почав збиратися на роботу, здригнулися обое від шаленого вибуху. На кухні задріботили вікна. Фактично цілий день провели на телефоні: сестра виїздила з Києва, кума у Харкові не могла вирішити, що робити — їхати з міста чи ні. Просто у голові тоді не вкладалося, що все це відбувається насправді і що це не страшний сон. Перші декілька днів були справді пекельними: переймалися не за себе, а за дітей. Оливи у вогонь підливали повідомлення про те, що ворог увійшов у Суми, а ось вже й до Гадяча дійшли. Їхати не хотіла, але невістка таки вмовила — заради безпеки малечі.

Марина розповідає, як зібрали дітей і поїхали до Полтави. На перший евакуаційний потяг не встигли, чекали наступний за 5 годин, але той так і не прийшов. Ніби місце сили не відпускало маму з дітьми. «Стою під ялинкою біля Київського вокзалу. Вие сирена, а в мене по щоках сльози біжать, бо не хочу нікуди з дому їхати, — розповідає Марина. — Розумію, що маю рятувати дітей, але це ж моя земля, моїх дітей. Нам посадити города потрібно вчасно. Коли приїхали додому, щасливішого дня за всю війну в мене не було. Я вдома! Наступного дня пішла накупила насіння квітів, щоб не лише клумби, а й півгорода ними засіяти. Знаю, що станеться так, як потрібно і має бути. І зараз той час, коли все, що ти робиш — правильно. Знаю, що як поїду в чужі краї, буду сильно страждати. І це аж

ніяк позитивно не вплине на моїх діток. Розумію, що вдома я найкорисніша. Бо навіть оберегову сорочку буду вишивати у своєму місті, у своїй улюбленій комірчині-майстерні, де так легко твориться, де молитви за Україну широко читаються. Знаю, що цього року посаджу більше рядків буряку й моркви, щоб допомогти родичам, які мешкають у квартирах. Отакий от настрій. Поки в нас спокійно, я вдома творю».

«Для мами важливо бути адекватною»

Знову вишивати Марина Кісенко почала нещодавно. Шие оберегові льолі, вкладає у них душу й молитву. Говорить, що довго не наважувалася, та колега із Кременчука наполягла і мотивувала. Тепер і Марина сама «заряджає» на творчість знайомих вишивальниць вишивати сорочки — у такий час вишивається переможна сорочка, на перемогу України і для перемоги її власника чи власниці над будь-якими життєвими обставинами. А ще накупила вощини — буде крутити свічки. Бо зізнається: їй потрібно щось робити руками, щоб була спокійна і раптом що, без паніки діяла в екстремній ситуації. З початку війни жінка заборонила собі плакати при малечі чи проявляти панічні настрої та негативні емоції, бо не хоче лякати дітей. Мудра мама усвідомлює, що від її стану залежить психічне здоров'я доньок і синочка. «Зараз, коли розумію, що знову накриває, намагаюся якомога менше дивитися новин. Знаю, що відбувається, але намагаюся не занурюватися в це. Для мами важливо бути адекватною. Бо неадекватною стати сьогодні дуже легко: зайти у фейсбук — і все, понеслися, — говорить жінка. — Живемо ж у місці, де зараз відносно спокійно. Тому потрібно уміти насолоджуватися моментом. Не планувати на два тижні чи на місяць наперед. Жити днем і саме цим прекрасним і щемним моментом. Відчувати тепло чашки з кавою, смачного тістечка. Насолоджуватися дитячим сміхом і дякувати за це Господу. За дощ, за спів пташок, цінувати кожну мить, яку маємо».

Марина Кісенко зізнається: її не полишає відчуття, ніби десь глибоко всередині прокидається пам'ять роду. Тому й вишивати почала знову, бо сам процес — це не лише вид заспокоїливого. «Вишивка — це зв'язок поколінь. Наші прабабусі й праматері й не таке пройшли, було важко, але все одно вишивали. Тому й ми маємо вишивати і показувати через ці роботи, що Україна — жива. Кожен на своєму фронті. Наш — творчий. Творчість лікує і дає наснаги жити. Бо коли руйнування і біль перемагає краса — це і є елемент спротиву злу».

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок. Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам картоплю істівну. Тел. 096-252-29-36, 099-337-39-17

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю теля, кнура на м'ясо. Тел. 095-914-64-97

■ Продам кози. 1 рік і 3 роки. Тел. 095-223-12-85. Село Шевченкове

■ Продам козликів і козочок. Порада ламанча. Вік 1 місяць. Телефон 095-607-95-37

РІЗНЕ

■ Куплю клиноподібну подушку при переломі плеча. Телефон 050-19-21-003

■ Продам українські хустки різнокольорові. Недорого. Багато. Тел. 2-36-27, 099-194-25-89

■ Шукаю людину, яка догляне стареньку бабусю за житло. Тел. 2-84-61

■ Продам корінь хрону. Тел. 095-561-31-81

■ Продам ел. котел газовий «Феролі», б/в. Тел. 066-809-45-78

■ Продам кущі барбарису. Тел. 095-561-31-81

■ Продам кущі чайної троянди. Тел. 095-561-31-81

■ Продам велосипед жіночий, виробництво ХВЗ. Тел. 095-561-31-81

■ Продам ел. корморізку, 2800 обертів. Тел. 066-809-45-78

■ Продам Алое. Вік 5 років. Село Нова Михайлівка. Тел. 096-076-94-32

■ Продам корморізку ручну радянського виробництва. Тел. 097-63-63-248

■ Віддам в користування огорою біля річки. Решетилівка. Тел. 050-19-21-003.

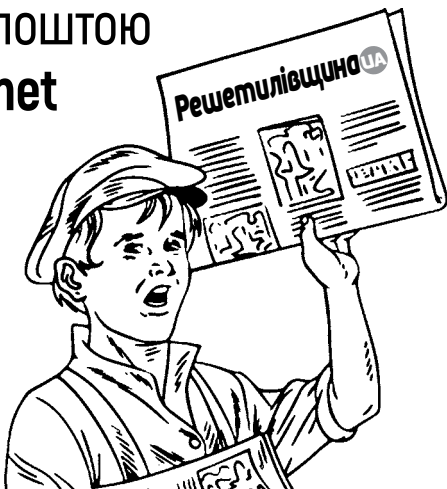
■ Продам обігрівач електричний. Ціна 500 грн. Тел. 095-60-15-853

■ Куплю електродвигун (можна неробочий), редуктор. Тел. 063-849-93-40

■ Продам зернобурякосіноподрібнювач, кукурудзолушилку, насос, компресор, електродвигун, редуктор. Тел. 095-914-64-97

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером телефону
050-675-07-36

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковanka. Вигорвлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

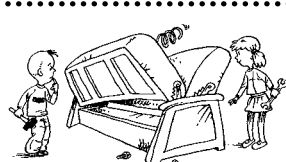
Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

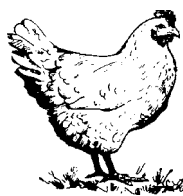
Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку. Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу. Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени.
Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Про факти підвищення цін жителі Решетилівської громади можуть інформувати робочу групу за телефоном **066-594-54-94**

Центр видачі одягу для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

УВАГА!

Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**

У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28	099-390-06-89
050-321-60-31	099-390-06-95
050-070-09-42	099-390-06-98
050-530-07-36	050-070-11-02
050-070-11-27	

УВАГА!

Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**

Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30	067-402-62-67
050-309-71-24	067-503-32-71
050-309-71-20	067-503-32-54

УВАГА!

ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».

Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07	066-617-35-49
066-617-37-55	066-621-91-84
050-309-71-30	

УВАГА!

Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)

066-62 96-285

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою:
вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ

Секрети смачного борщу

Коли на душі шкребуть коти, а у телефоні спрацьовує додаток «повітряна тривога», українські господині беруться до борщу. Як то кажуть, у кожній незрозумілій і складній ситуації — готуй борщ. Напевно, що з моменту нападу москалів, ми почали варити борщ ще частіше, ніж до цього.

Любов і до так улюбленої багатьма страви помножила, як не дивно, речниця дипломатичного відомства країни-агресора марія захарова. Та домовилася до того, що наш український борщ — то вияв нацизму та екстремізму. Бо українці, мовляв, не хочуть ділитися з рашистами борщем, ще й доводять на міжнародному рівні, що борщ — суто українська національна страва. Після цього у соцмережах піднялася хвиля майже флешмобу зі світлинами, де українки й українці варять борщ — хто вдома на кухні, хто у польових умовах передової в казанку на вогнищі.

От і ми вирішили, що згадати про головну страву України зайвий раз не зайве. Звісно, у кожної господині є свій улюблений рецепт борщу. І залежить цей рецепт часто від натхнення, який бог на душу кладе. А ще від того, як учили варити борща ненька з бабунею. Проте про деякі секрети борщу нагадати варто. Особливо, якщо ви починаюча господиня чи, навпаки, прагнете вдосконалити свою кулінарну майстерність.

А насамкінець пропонуємо зварити борщ за старовинним рецептом — на буряковому квасі, із сушеними грибами. Його авторка — невістка Івана Франка — Ольга Франко, з роду Білевичів, відома кулінарка та, як зараз би сказали, фуд-блогерка, авторка кулінарних бестселерів «Практична кухня» та «Всенародня кухня». Книги вийшли у 30-х роках минулого століття у Львові. Проте й нині галицькі господині охоче готують за родинними рецептами Франків чудові страви.

Ідеальний бульйон

Щоб бульйон вийшов ідеальним — наваристим і не надто жирним — найкраще готувати його з двох видів м'яса — яловичини та свинини. Ну і, звичайно, дуже смачним вийде бульйон з домашньої (не магазинної) курочки. Перед приготуванням м'ясо треба добре промити і залити холодною водою. Саме холодною, тому що в цьому випадку м'ясо віддасть весь свій смак і аромат бульйону. Щоб борщ вийшов максимально ароматним, підготовлені м'ясні шматки попередньо обсмажують (але не сильно). Не забудьте додати

в бульйон лавровий лист, сіль і кілька горошин перцю.

Якщо хочете отримати смачний бульйон, м'ясо потрібно варити на слабкому вогні. Якщо ж, вам важливо, щоб смачним було саме м'ясо, варити його необхідно при сильному кипінні.

Щоб бульйон вийшов красивим і прозорим, обов'язково потрібно зняти з нього піну, яка з'являється при закипанні. Якщо ви прогавили цей момент, і піна опустилася на дно, це можна виправити. Влийте в бульйон склянку холодної води, і вона знову підніметься на поверхню.

Солити бульйон потрібно за 30 хвилин до закінчення його варіння.

Секрети борщової заправки

Як це не парадоксально, але від способу нарізки овочів залежить смак і готової заправки, і, в кінцевому рахунку, готового борщу: наприклад, нарізування моркви соломкою зробить страву солодкою. Другим важливим моментом, що впливає на колір готової страви, є якість і кількість закладеної в заправку томатної пасти. Багато що залежить від особистих переваг, але столової ложки пасти на каструлю ємністю в 3 л буде явно недостатньо. Пюре зі свіжих томатів або томатний сік власного приготування набагато краще купленої в супермаркеті томатної

пасти. Дрібне томатне насіння і стружка болгарського перцю надають особливу красу апетитному овочевому асорті в тарілці.

Незалежно від виду і смаку томатної добавки в заправку вводять хоча б дрібку цукру, що доповнює бурякову солодкість і чудово відтіняє смак готового борщу.

Дорогоцінна ароматна підлива з олією і томатом закладається в бульйон тільки в гарячому вигляді, тому її готують паралельно з приготуванням бульйону. Борщова заправка повинна прокипіти на мінімальному вогні до зміни кольору на більш темний, але не довше. Інакше руйнуються жиророзчинні вітаміни, що містяться в моркві, і погіршується якість олії. Якщо в процесі обсмажування овочів ввести в заправку шматочок вершкового масла, борщ отримає нове «звучання». Тільки це робиться безпосередньо перед тим, як зняти сковороду з вогню.

Овочеві варіації: як нарізати та готувати

Щоб цибуля і морква зберегли свій колір і аромат, краще їх не обсмажувати, а пасерувати — томити на дуже повільному вогні, щоб цибуля стала прозорою, а морква — м'якою.

Якщо картоплю трохи обсмажити, перед тим, як

СТРАВА ТИЖНЯ

Старовинний рецепт борщу від Ольги Франко

Інгредієнти:

Буряковий квас: 2/3 трилітрової банки води; 600 грамів червоного буряка;

Борщ: 400 грамів курятини; 2 літри холодної води; 1 цибулина; кілька лаврових листків; кілька горошин духмяного перцю; 100 грамів квасолі;

2 — 3 баклажани; 3 буряки; 2 — 3 сушені гриби; 150 грамів свіжої шаткованої капусти; 4 картоплини; кілька ложок сметани; пучок кропу.

Приготування:

Квас із буряків. Буряки ретельно помити, почистити та порізати на кубики.

Трилітрову банку або глиняний горщик заповнити червоними буряками, залити їх теплою водою.

Залишити квас киснути у темному місці на добу.

До квасу можна додати

кілька шматків чи скоринок чорного хліба — так буряки скоріше прокиснуть.

Борщ. М'ясо залити 2 літрами води, додати цибулю, лавровий лист, перець і прокип'ятити на великому вогні.

Бульйон процідити, м'ясо вийняти та дати йому охолонути. Коли повністю вистигне — порізати на шматки та покласти у каструлю.

Окремо зварити квасолі і баклажани.

Буряк тушкувати на маслі.

Усі інгредієнти з'єднати та дати їм разом проваритися.

Додати до смаку бурякового квасу, 2 — 3 сушені гриби, свіжу капусту та картоплю. Доварити до готовності.

Перед подачею на стіл додати до борщу сметану та кріп.

класти у борщ, то суп вийде ще більш наваристим, смак у нього буде більш глибоким, насиченим і ніжним. Щоб картопля в борщі не фарбувалася в червоний колір, буряк готують окремо від неї. Нарізаний крупною соломкою буряк закладають в бульйон першим і попередньо виварюють, поки бульйон не набуде ніжний янтарно-золотистий колір, або використовують буряк певних сортів (не вінегретних, бордово-червоних, а смугастих або навіть цукрових). Тільки потім закладають картоплю. Треба пам'ятати, що томатні добавки подовжують, хоч і незначно, терміни готування інших овочів.

Якщо буряк для борщу відварювати в борщі, він втратить свій колір. Спробуйте приготувати його окремо, наприклад, протушувати або запекти цілком у фользі, а потім нарізати соломкою і покласти в борщ.

Наприкінці варіння покладіть в борщ нарізаний соломкою солодкий перець, це додасть його ароматнішим і кориснішим, адже перець дуже багатий вітамінами.

Смачний фініш

Рубану листову зелень, як правило, не пасерують, а додають на заключному етапі готування, майже одночасно з капустою, щоб максимально зберегти вміст вітамінів. Чим менше кипить «заправлений» борщ, тим він корисніший, і тим більша ймовірність того, що він стане справжньою кулінарною поемою.

Перед подачею накрийте борщ кришкою і дайте йому настоятися протягом півгодини (а краще — ще довше).

Нині мало хто додає в борщ заправку з сала та часника, і даремно! Вона надає страві особливу пікантність. У класичному варіанті українського борщу така заправка — обов'язковий елемент. Отже, шматочок свіжого свинячого сала потрібно пропустити через м'ясорубку, потовкти у ступці часник з сіллю, а потім гарненько все розтерти. Якщо ви зовсім не любите сало, то додайте лише перетертий з сіллю часник.

Олесья СТЕПАНЕНКО

КАЛЕЙДОСКОП

ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!

RELIFE.MEDIA

Крово-
носна
судина

Вид
атаки у
фехту-
ванні

Пере-
сувний
цирк

Навчальний заклад

Електри-
чно за-
ряджена
частинка

Зразок,
мірило

Листяне
дерево

Ферма у
США

Велика
дівка

Письмо-
ва робо-
та у
школі

Рос. кі-
ноактор і
режисер

Злакова
рослина

Малювальна сви-
нина

Магістраль

Науково-технічна
революція

Стар. франц. мо-
нета

Стояча
вода

Молодий
чоловік

Письмо-
ва робо-
та у
школі

Рос. кі-
ноактор і
режисер

Інстру-
мент
скульп-
тора

Кава з
морози-
вом

Англ. при-
родо-
дос-
лідник

Водокрут

Індоне-
зійський
острів

Похилий
ширф

Озеро у
Канаді і
США

Лелека,
чорногуз

Стар. валюта
Німеччини

Одиниця сили

Рід літе-
ратури

Гірське
селище
на Кав-
казі

Амер.
кіноакт-
риса

Світлове
коло
навкруги
Сонця

Ворота

Гроші,
капітал

Пласт

Республіка у
РФ

Кавале-
рист

Кухар на
судні

Кузов
легкого
авто

Лепеха

Дарунок

Праль-
ний по-
рошок

Індійська
кобра

Місто у
Малій
Азії

К

У

Н

С

Т

К

М

А

Л

Е

Я

Р

М

Р

Е

Т

И

К

А

К

О

Р

Д

Е

Ф

А

І

А

Е

О

Х

С

М

И

С

Л

Р

О

Б

Б

Н

Б

У

Е

А

Р

А

Б

Д

А

Н

К

Р

У

З

К

А

Б

Е

Р

Н

Е

А

С

І

С

А

А

К

Н

П

І

Д

П

А

Л

Б

У

Т

А

І

Р

І

З

Ь

А

Р

А

Л

О

Х

Ю

Р

А

Ш

Н

У

Р

Відповіді
з №16

ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

Однозначно треба валити:
Песиміст: куди?
Оптиміст: коли?
Реаліст: кого?
Українець: москаля!

Раніше жителі росії
боялися числа 666,
а тепер +380...

Зібралися якось укра-
їнець, швед, британець,

американець, литовець,
естонець, поляк, фін...
— А росіянин?
— А росіянин ніяк не
збереться — там нога,
там рука...

Українські солдати, як
кава: є міцні, є дуже гарячі.
А російські солдати, як
чай: або розсипані, або
в пакетах.

Якби у Гітлера були ска-
беева і соловйов, то німці
й досі б не знали, що про-
грали війну.

Медведчука затримали
на кордоні, коли він виво-
зив для кума пральну
машину, блендер та ковер
із Ірпіня.

— І що, буде в них парад
на 9 травня?
— Ага. Із побутовою
технікою.
— І собачими будками.

Терміново! Нам посту-
пила важлива інформація,
що Бандера уже в москві.
Але нікому не розповідайте,
адже це таємна спецопе-
рація по знищенню по-
літвідації верхівки влади
московії.

Дорога в Карпатах.
Сидить вуйко з кулеметом,
направленим на дорогу.

Біля нього зупиняється
машина:
— Вуйку! Вас підвезти?
— Ні синку, я ще
почекаю.

Зупиняється інша
машина:
— Слава Ісусу!
— Навіки слава!
— Вас підвезти,
шановний?
— Ні синку, я ще поче-
каю. Щасливої дороги.
Наступна машина:
— Дед, тебе падбросить?
Вуйко, відтягуючи
затвор:
— Ось я і дочекався.

Кажуть, що на 9 травня
путін відмінив парад, бо
немає техніки. Ми можемо
приїхати на своїй.

— Мамо, у мене свій біз-
нес, є гроші. Давай ми тобі
купимо картоплі?
— Стули пельку і саджай.
Скільки добрива із бурятії
наїхало.

Гороскоп
на тиждень
(2.05 — 8.05)

Овен. Доведеться скорегувати свої
плани. Варто проявляти обачність
і обережність як у словах, так і в діях.
Будьте обережні, тому що будь-яка сказана
фраза загрожує обернутися проти вас.

Телець. Ви будете схильні до
спонтанних дій. Це може трохи
заважати, однак вам буде сприяти
удача. Постарайтеся дотримуватися помір-
ності у їжі. Буде просто необхідно направити
вашу потужну енергію в творче русло.

Близнюки. Ваші плани й задуми
реалізуються. Але краще діяти непо-
мітно, не ділячись подробицями
з навколишніми. Вас чекають яскраві
зустрічі з давніми друзям і нові цікаві зна-
йомства. Вас порадує кохана людина.

Рак. У вас буде практично все
виходити. Тільки постарайтеся
гасити занадто сильні емоції й не
провокувати конфлікти. Краще присвятити
більше часу відпочинку, тоді багато ваших
ідей втіляться в життя.

Лев. Варто звернути увагу на своє
оточення, на взаємини з партнерами,
друзями, родичами. Постарайтеся
не бігати від відповідальності у сімейних
справах. Вам ніхто не пропонує вирішувати
їх поодиночі.

Діва. Тиждень обіцяє бути аж ніяк
не нудним, і, зрозуміло, зовсім не
простим. Можливі зміни в кращу сто-
рону у відносинах із друзями, а розумний
компроміс у родині дозволить добитися
наміченої мети.

Терези. Не розраховуйте на везіння —
ретельно плануйте свої справи
й ви доб'єтесь намічених цілей. Буде
виправданий деякий ризик, можлива реалізація
нестандартних задумів. У вихідні
не виключені конфлікти.

Скорпіон. Ви багато чого можете
досягти й відчуєте смак успіху. Від-
будеться подія, яка обіцяє відкрити
перед вами нові можливості. Впустіть
у своє життя більше позитива, любові
й радості. Вірте у свої сили.

Стрілець. Період сприяє відпочинку
й роздумам про високі матерії. Не
купуйтеся на лестоші й обман.
Зустріч зі старими друзями відкриє перед
вами нові перспективи. Краще не вживати
ніяких кардинальних кроків.

Козеріг. Тверезий розум і інтуїція
допоможуть вам блискуче впо-
ратися з будь-якою проблемою.
Позитивний лад дозволить вам уникнути
різких перепадів настрою. Не приховуйте
своїх почуттів, говоріть про свої інтереси.

Водолій. Початок тижня — не час для
прояву особистих ініціатив, краще
порадьтеся з родиною. Не намагайтеся
осягнути неосяжне, плануйте тільки те, що
зможете реально здійснити.

Риби. Усі ваші таємні задуми
можуть реалізуватися, тому будьте
мудрі й заповзятливі. Не виключено,
що для здійснення їх буде необхідно зробити
спочатку крок назад, а потім два вперед.